

Dražba iova.

Lovska pravica krajevne občine Pečke se da potom javne dražbe do 31. marca 1935 v zakup. Dražba se vrši v Poljčanah, 6. septembra 1928, ob 9. uri predpoldne v uradnih prostorih.

945 Sreski poglavar: POLJANEC, s. r.

HRANILNICE IN POSOJILNICE V SELNICI OB DRAVI, r. z. z. n. z., ki se bo vršil v nedeljo, dne 19. avgusta 1928, ob 9. uri zjutraj v seln. župnišču.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1927.
5. Volitev nadzorstva.
6. Čitanje revizijskega poročila.
7. Slučajnosti.

Ako bi ob določeni uri vsled nezadostnega števila navzočih članov občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa veljavno ob vsakem številu navzočih članov.

954 Načelstvo.

Nemila smrt nam je izgrabila iz naše srede dobrega moža, oziroma očeta, starega očeta

Antona Rodež

po mučni kratki bolezni ga je Vsemogočni poklical k sebi dne 2. avgusta 1928, ob 7. uri v 62. letu svoje starosti.

Pogreb se je vršil dne 4. avgusta 1928, ob 17. uri v Pobrežju.

Maribor, 3. avgusta 1928.

Zalujoči:

Ana Rodež, žena, Anton Davorin, Anica Pepi, Rezika, otroci, Miloš Rodež, Zora Rodež, Marica, vnukinja, Marica Cakš, roj. Rodež, Marica, vnukinja.

Kovaškega pomočnika

nad 30 let starega, kakor tudi močnega učenca sprejme takoj Ferdinand Ferk, kovaški mojster, Lafteršperk pri Mariboru. 929

Učenca, pridnega in poštenega za slikarsko in pleskarsko obrt sprejme takoj Mihael Dobravc, Celje, Glavni trg 15. 903

Iščem več ključavničarskih vajencev. Prednost imajo tisti kmečki sinovi z šolsko izobrazbo, ki so se že učili kovinarske obrti. Natančna pojasnila dam sam pri predstavi učenca. Ivan Klemenak, ključavničar, Mozirje. 885

Učenca poštenih staršev sprejme Alojz Pečnik, pekarna, Selnica ob Dravi. 925

Sprejme se gospodinjska moč iz gospodinjskega tečaja gospe Sittig. Župni urad Sv. Andraž pri Velenju. 944

Iščem prostor z 4-5 delavskimi močmi za viničarja ali majerja. Naslov Avgust Egger, Kaniža 24, p. Pesnica. 942

Dva dijaka se sprejmeta na hrano in stanovanje. Maribor, Meljska cesta 67. 923

100 obravk za hmelj se sprejme po 15. avgustu. Zglasiti se je treba pri Ferdu Ozvaldu v Rušah. 924

Viničarja za Ložane z 4 delavskimi močmi sprejme Šepce, Maribor, Grajski trg 2. 936

Oskrbnik več vseh kmetijskih panog išče primerne službe. Ponudbe pod »Zanesljiv«. 941

Učenec se sprejme v trgovini z železjem. Vinc. Kúhar, Maribor. 921

Učenec se sprejme v parolinu Franc Ehrlich in sinovi, Pesnica. 928

VINO proda

prvovrstno lansko letno odlikovan s prvovrstno priznanico še 90 hl letnik 927. Cene:

mešano belo 8.— Dln

Rizling 9.— Dln

Šipon (molzer) 10.— Dln

Vzorci se ne pošiljajo!
Veleposestvo Šegula, Hlapenci, Juršinci, žel. post. Moškanjci. 943

Novi Linzervoz in novi Einspaner se po ceni prodaja pri Vincenc Bežjak, Tezno 80, Maribor. 935

Pogon komplet za mlin 20-40 konjskih sil se prodaja. Podgorje 1, Apače. 940

Žaga na vodogon se prodaja. Podgorje 1, Apače. 939

Ostrožnice ali robidnice

prodaste pri Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 761

Veliki živinjski sejem pri Sv. Lovrencu na Pohorju za konje, govedo in drobnico se vrši v pondeljek po Lovrenčevim, 13. avgusta 1928. 932

Proda se lepo dobičkanosno posestvo približno 20 oralov, 10 minut od farne cerkve. Vpraša se pri lastnici Mariji Knezar Sv. Jakob v Slov. gor. 922

Kovačija se odda v najem z orodjem. Za izkušene kovača velike vrednosti za več let. Poizve se v upravi lista. 934

Posestvo blizu farne cerkve, 3 njive, travniki za 4 glave živine, zidana hiša, hlevi se za Din 80.000 prodaja. Vprašati je v trgovini Maribor, Grajski trg 2. 938

Prodajam novo zidano hišo, davka prosto, vrt in sadonosnik. Tik šole, cerkve in okrajne ceste v Konjiškem okraju. 930

Proda se 3/4 orala gozda zraven nove državne ceste Šomat, obč. Marija Snežna — Tičar, Vrtna ul. 11./II., Maribor. 931

Lepo posestvo

pol ure od cerkve in šole se takoj zamenja za gozd, ali les. Samo na pismena vprašanja daje pojasnila Vincenc Brumen, posestnik, Šalovci, p. Središče ob Dravi. 926

Mlinarji pozor!

Kupim par malih od 28-30 cm dolgi Porcelan Valcen, eventualno železni. Naslov v upravi. 951

Učenca krepkega in zdravega poštenih staršev, ki bi imel veselje do trgovine s špecijskim blagom sprejmem. Prednost imajo fantje ki so dovršili vsaj 2 razr. meščanske šole in razumejo nekaj nemšč ne. H K-eft Ptui. 952

Dijak se sprejme na sta ovanje Maribor, Tattenbachova ul. 19 vrata 15. 953

Viničar se išče za posestvo ruške cerkve v Brestrnici. Cerkevno predstojništvo v Rušah. 946

MALA OZNANILA BRUSNICE

ponudite Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 762

Nudim 10 hrastovih hlobov, dva orehova in enega hruškovega. Interesenti se naj informirajo pismeno ali ustmeno pri Mih. Šeban-u, Pekel, p. Pesnica pri Mariboru. 933

Dr. O. I.: 12

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU.

Zgodovinska povest.

IV.

VODJA SKAKAČEV.

Oj pridi rešenik, druhal razpodi Nesveto nam, ki se rodi in pase, A ljudstvo po puščavi lačno vodi. Stritar.

Čitalec je vsekako radoveden, kdo je Koloman Šef, ki je bil na dan umeščenja župnika Moronusa predmet pogovora.

Narodil se je v Radehovi v mali koči. Bilo je dosti otrok, a malo živeža, vsled česar je moral kmalu, ko je bil nekoliko dorastel in sposoben za delo, zapustiti revno domačo hišico in iskati pri tujih ljudeh svoj kruh.

Ker je bil njegov oče doma iz Lučan in je imel tam svoje znance, je dal svojega sina v službo k nekemu premožnemu kmetu pod Ojstrim vrhom, kjer se mu je godilo prav dobro.

V bližini tiste kmetije je stanoval v mali koči krojač Simon Horvat, ki je potoval v mladih letih dosti okrog, tako tudi po Goriškem in Kranjskem. Seznanil se je z nauki, ki so se jih navzeli skakači in postal njih pristaš z dušo in telesom.

Slišal je o dejanjih Gašperja Goleš, posebno pa njegovega sina Lukeža v Moravčah. Ravno trdovratnost zadnje imenovanega, s katero je kljuboval skoraj deset let duhovski in svetni oblasti, je napravila na Simona Horvata tak utis, da je bil za vsem prepričan o resnici tega, kar zasleduje sekta skakačev.

Simon Horvat je začel kmalu po svojem okraju razširjati vero skakačev, pravil je o prikaznih, ki so jih ti imeli.

Teh naukov se je navzel tudi mladi Koloman Šef, ki se je sešel s krojačem Horvatom večkrat. Udeležil se je pogosto shodov, katere je priredil Simon ter zvesto poslušal, kaj je vedel ta povedati o novi sekti.

Koloman Šef je kot najstarejši sin prevzel po očetovi smrti malo posestvo. Njegov glavni smoter je bil, da je začel razširjati tudi tukaj sekto skakačev. Njegovi zgovornosti in prikupljivem nastopu se je kmalu posrečilo, da je pridobil mnogo pristašev.

Če hočeš vedeti, kaj je dom, kupi si lepo povest »Dom«, ki kaže kmetiško življenje v severnih krajih. Naroča se v Cirilovi tiskarni in stane: broš. 22 D vezan 35 D.

Dom

Zadružna gospodarska banka d.d.

Podružnica Maribor

V lastni novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 8, pred frančiškansko cerkvičo. — Izvnuje vse bančne posle najkulantneje. — Najvišje obrestovanje vlog na vknjižbe in v tekočem računu. 12

Pooblaščen prodajalec srečk drž. razredne loterije.

Prodaja sadja in vrbja

Okrajni zastop ptujski obvešča tem potom vse interesente, kateri bi radi letos dražbali sadje ob okrajnih cestah ter vrbje v okrajnih prodnih jamah, da ne bo dnevnega nadaljnega povpraševanja po teh prodajah kakor se to godi že nekaj časa, da se bodo vršile te prodaje letos po naslednjem redu:

1. V četrtek, dne 16. avgusta 1928 se dražba sadje ob okrajni cesti Ptuj—Maribor z začetkom ob 8. uri pri gostilni Heller na Zgornjem Bregu pri Ptujju proti Hajdinu in naprej proti Zlatoličju, po tej prodaji pa se isti dan ob poldan začne dražbanje sadja od Sv. Kungote naprej proti Hajdinu in na to ob pragerski cesti.

2. V petek, dne 17. avgusta 1928 ob okrajni cesti Ptuj—Krapina, začenši ob 8. uri zjutraj pri turniškem kovaču proti »Suhli veji« in naprej proti Sv. Vidu, po tej prodaji pa se nadaljuje dražba ob krapinski cesti in sicer od Majperga proti »Suhli veji« nazaj. — Popoldan istega dne od druge ure naprej pa se prodaja sadje ob Rogaški cesti, začenši pri Sv. Roku proti Hajdinu in naprej proti Sv. Lovrencu na Dravskem polju, kjer se v tamošnji prodni jami prodajo ob enem tudi vrbje.

3. V soboto, dne 18. avgusta 1928, od Ptujja proti Spuhlji in Bukovcom z začetkom ob 8. uri pri rogoznickem mostu v Budini, in isti dan od 12. ure naprej od Spuhlja proti Sv. Marjeti, oziroma Gorišnicom.

4. V nedeljo, dne 19. avgusta 1928, se bo ob dveh popoldan prodajalo vrbje v prodni jami v Dornavi.

5. V ponedeljek, dne 20. avgusta 1928, se pa zopet prodaja sadje ob okrajni cesti Ptuj—Ljutomer, začenši ob osmih zjutraj v Rogoznici pri gostilni Marčinko, odtod proti Dornavi in Pacinju.

Vsak izdražitelj sadja mora isto takoj na licu mesta po izdražbanju plačati ter prevzame svoje izdražbano sadje v lastno odgovornost in oskrbo ter je dolžan pod plačilom tozadevne odškodnine, sadno dreveje pri odjemu sadja pred poškodbami čuvati.

929

Pravil je, da se mu je prikazal Kristus kakor je bil na križu ves krvav in ga milo gledal ter mu naročil, da postavi v Radehovi kapelico, kamor prenesejo angelci božji grob, da se ga ne polastijo neverniki.

Trdil je, da se večkrat zamakne in vidi Kristusa, Marijo ter svetnike. Našli so ga vaščani nekaterikrat, da se je tresel na celem telesu, se tolkel z rokami, začel zavijati oči.

Ljudi je bilo prvotno strah, a ko se je Šef zavedel, je znal vedno povedati, da je govoril s Kristusom, ki mu je ukazal, da naj postane skakač, bliža se konec sveta in nastali so krivi preroki, a Marija bo rešila ljudi vse pogube. Zato pa je treba pozidati cerkev, v kateri se bo častil božji grob in delala pokora, za katero se je treba mučiti. Lahkoverno ljudstvo, kakor je že bilo tedaj, je poslušalo s slastjo vse to in Šef je imel lahko delo, pridobiti vaščane in okoličane za novo sekto.

Obhodil je vse kraje v okolici, nobene hiše se ni ognil, bil je tudi v graščinah Velika Nedelja, Zgor. Cmurek, Negova, Maribor, Polhaimb, Winterfeld, Biltovž in Borel, ker so imele te graščine v teh krajih svoje podložnike. Posebno v graščini Borel je imel Šef s svojimi nauki srečo.

Cunje,

staro železo, baker, mendenino, svinec, cink, papir, glaševino, kosti in krojaške odpadke kupim in plačam najboljša

A. Arbelter, Maribor,
Dravska ul. 15.

Iščem stalne nabiralce in nakupovalce. 566

Jetika se ozdravi, zdravniški zavod dr. Pečnik-a v velikih gozdih na gori, pošta Rogaška Slatina. 917

Kupim

lepi čisti

ječmen

brez ljujke, po najvišji dnevni ceni. Izdelovanje sladne kave Viktor Jarc, Maribor, Lajtersberg 79. 831

Višnje

in temnerudeče črelnje prodaste najbolje pri Podravske industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 759

Parni mlin in žaga

Kaniža pri Pesnici zmelje in zamenja vsakovrstno zrnje pod najugodnejšimi pogoji. Kupuje se vse vrste zrnje po dnevni ceni. Cenj. občinstvu se priporoča

Franc Ehrlich in sinovi

927

CIRILOVA KNJIZNICA

OBSEGA SLEDEČE ZVEZKE:

1. Dr. Karl Capuder: **Naša država.** (Razprodano.)
2. Dr. Leopold Lénard: **Jugoslovanski Piemont.** Din 7.—
3. Dr. Leopold Lénard: **Slovenska žena v dobi narodnega preporoda.** Din 10.—
4. **Moj stric in moj župnik.** Din 4.—
5. G. J. Whyte Meloille: **Gladiatorji, I. del** Din 8.—
6. G. J. Whyte Meloille: **Gladiatorji, II. del** Din 10.—
7. H. G. Wells: **Zgodba o nevidnem človeku.** Din 7.—
8. B. Orczy: **Dužica, I. del** broš. Din 16.—, vezan Din 30.—, II. del broš. Din 25.—, vezan Din 40.—, III. del broš. Din 32.—, vezan Din 44.—
9. A. Conan Doyle: **V Ibijski puščavi.** Din 12.—
10. Arnold Bennett: **Živ pokopan.** Din 8.—
11. Illamo Camelli: **Izpovedi socialisti.** Din 16.
12. E. R. Burroughs: **Džungla, I. del** Din 18.—, II. del Din 14.—
13. Elza Lešnik: **Šumi, šumi Drava . . .** Din 5.—
14. Matija Ljubša: **Slovenske gorice.** (Razprodano.)
15. Ereckmann-Chatrion: **Zgodbe napoleonskega vojaka.** Din 12.—
16. Antonio Fogazzaro: **Mali svet naših očetov.** Din 28.—
17. Anton Kosi: **Iz otroških ust.** Din 8.—
18. Dr. J. Jeraj: **Kadar rože cveto.** Din 8.50.
19. J. F. Cooper: **Zadnji Mohikanec.** Din 11.—
20. Pavel Keller: **Dom.** Broš. Din 22.—, vezan Din 35.—
21. Gabriel Majcen: **Zgodovina Maribora.** Din 20.—
22. H. R. Savage: **Snubitev kneza Šamila.** (Še ni izšla.)
23. Kazimir Przerwa-Tetmajer: **Rokovnjači izpod Tatre in druge povesti.** Broš. Din 16.—, vezan Din 28.—
24. Arthur Sills: **Smrtna past.** Din 9.—

Tam je izbruhnila med živino kuga, ki je uničila že dosti glav. Koloman Šef je svetoval oskrbniku, da naj napravijo procesijo v Radehovo, kjer se bo zidala cerkev. In res, hlapci in dekle graščine Borel so šli s procesijo ter darovali nekaj denarja in težko svečo. Ko so se vrnili, je nehala kakor naenkrat bolezen, nobena živina ni več poginila. Da je s tem Šef silno pridobil za svojo versko družbo je razumevno.

S pomočjo oskrbnikov teh graščin in prebivalcev v šentlenartski okolici se mu je posrečilo dobiti sredstva, da se more pozidati kapelica.

Največ pristašev si je pridobil v Radehovi. To pa zaradi tega, ker se prebivalcem iz tega kraja ni ljubilo dajati vsako leto zbirce ne samo župniku, ampak celo cerkovniku in organistu. Z ustanovitvijo cerkve božjega groba pa bi odpadla vsa zbirca; tako je trdil Šef, češ, da se mu je prikazal Kristus in rekel, kakor je bil on reven, naj bodo tudi služabniki božji, katere naj vzdržujejo cerkveni patroni in graščine, ki imajo zadosti premoženja.

Najbolj pa jih je privabil neki posebni slučaj, ki so ga smatrali vsi za čudež. Ravno tisto spomlad je prišlo naenkrat vse polno belih miši iz zemlje, kakor jih ljudje do tedaj še niso videli.

Sadje v gospodinjstvu!

Sadje najbolj zdrava hrana! Gospodinje in dekleta, kupite v Tiskarni sv. Cirilla. Knjiga stane 24.— Din.

Vurberg. Poročali smo meseca maja, da se je smrtno nevarno ponesrečil g. Anton Pihler, posestnik v Vurbergu. Upali smo, da bo okreval. Božja usoda pa je zahtevala drugače. Umrli je v ptujski bolnici, pozneje so ga pripeljali na Vurberg ob obilni udeležbi sorodnikov ter drugih župljanov. Domači pevski zbor je zapel na domu in na pokopališču, žalostinko. Bil je naročnik »Slovenskega Gospodarja« in »Slovenca« ter u-ljuden do vsakega. Počivaj v miru, dragi Tonček in bodi Ti domača zemljica lahka!

Smarje pri Jelšah. Dne 24. julija t. l. so je vršila v gostilni Ratajc v Lipoglavu anketa o zgradbi novega postajališča, za katero se že več let potegujejo občine Ponikva, Sladkagora, Loče in Zbelovo, kot tudi okrajna zastopa Smarje in Konjice. Anketo je sklical gerent okrajnega zastopa v Smarju pri Jelšah, g. Ivan Turk, z namenom, da se pozivi zanimanje za toli potrebno postajališče in da se konečno določi prostor, kjer naj bi isto stalo. Občinarji občine Sladkagora, ki bi se posluževali tega postajališča, želijo, da bi se postavilo na južni strani predora, med tem ko občini Loče in Zbelovo želita imeti postajališče na severni strani, ker bi si s tem prikrajšali za okroglo 600 m poti in bi se izognili klancu pred gostilno Ratajc. Udeleženci, ki se niso mogli delj časa zjediniti na prostor, so se slednjič odločili, da pristanejo na to, da se postavi postajališče na severni strani predora, ako bode konjiški okraj z občinama Loče in Zbelovo prispeval k zgradbi v oni meri kot šmarski okraj z občinama Ponikva in Sladkagora. — Ustanovitev tega postajališča je nujna in neobhodna potreba, ker na progji od Ponikve do Poljčan, ki meri 16 km, ne pristane nikjer vlak, tako da imajo nekateri posestniki nad 8 km do prve postaje. K temu načrtu je že leta 1926 načelno pristala železniška direkcija pod pogojem, da prevzame stroške zgradbe pod nadzorstvom železniške uprave v to svrhu ustanovljeni konzorcij. Zgradba bi stala nad 100.000 Din. K tem stroškom so sklenili prispevati okrajni zastop v Smarju, okrajni zastop v Konjicah in občine Ponikva, Sladkagora, Loče ter Zbelovo. Zneske, ki so jih obljubile te samouprave, pa še daleko ne zadostujejo za uresničenje tako zaželjene namere, zato pa upamo, da bo k tem stroškom prispeval tudi oblastni odbor. Gospoda oblastna posil. Ivan Turk in dr. Ogrizek, ki sta se udeležila ankete, sta obljubila, da bodeta podpirala pri oblastnem odboru prošnjo konzorcija in ga tudi drugače vsestransko podpirala. Se-

daj, ko so se zavzele za stvar osebe, katerih delovanje in dobra volja za pomoč tukajšnjega prebivalstva je nam vsem predobro znana, smo popolnoma prepričani, da bode zadeva postajališča v najkrajšem času ugodno rešena.

Smarje pri Jelšah. Gradba nove ceste Zibika—Belo, katere temeljni kamen je bil blagoslovljen dne 10. junija t. l., dobro napreduje. Delavcev je sedaj zaposlenih okrog 70, ki vsi z vidnim veseljem opravljajo svoje delo, ki jim donaja v tej gospodarski krizi prav lep zaslužek. V nedeljo, dne 29. jul., so ti delavci ostro obsodili napade »Domovine« na predsednika gradbenega odbora gerenta okrajnega zastopa in oblastnega poslanca g. Ivana Turka, s tem, da se jih je na novo 26 naročilo na »Slovenskega Gospodarja«. Naročniki »Domovine« pa so se izjavili, da jo vrnejo. Prav je tako, ker s tem pokažejo, kako obojajo neutemeljene in zlobne napade na g. Turka in da manifestirajo s pretežno večino slovenskega ljudstva za SLS, zlasti za njenega voditelja dr. Antona Korošca, prvega slovenskega ministrskega predsednika, ki ga zadnje čase slovensko svobodomiselnost časopisje na najgrš način napada in blati. Mi pa, ki vemo, da so edino poslanci in pristaši SLS največ pripomogli, da se ta cesta gradi in sicer z nepričakovano brzino, bomo ob vsaki priliki pokazali, posebno ko bode šlo za volilne kroglice, da imamo zaupanje v naše moze, katerim smo poverili usodo našega okraja. Nasprotnemu časopisju in onim maloštevilnim pristašem SDS pa povemo, da bomo na vsak njih napad reagirali s tem, da razredčimo s plodonosnim delom za dobrobit ljudstva še bolj njih vrste. Priznati se jim sicer mora, da so se jim rožički skrčili za devet desetink, odkar so izvedeli, da je postal dr. Korošec ministrski predsednik.

Novocerkev pri Celju. Tukaj se je dovršila redka slovesnost. Bila je namreč sveta birma, katera je bila združena z odkritjem spominskih plošč v svetovni vojni padlim vojakom in upostavljanjem nagrobnega spomenika rajnemu g. dr. Lavoslavju Gregorec, kanoniku in dekanu, bivšemu narodnemu poslancu in uredniku »Slovenskega Gospodarja« itd. Že v sredo popoldan ob pol petih se je zbralo lepo število župljanov ob slavoloku pri Marijini kapeli v sredini prijazne, povsem prenovljene nove cerkve. Zastopani sta bili zlasti polnoštevilna mladeniška in dekliška Marijina družba. Prezvišenega je najprvo v izbranih besedah pozdravil vlč. g. Pavel Žagar, župnik in kanonik, v imenu

cele župnije; potem župan občine Novocerkev in župan občine Višnjavas; upravitelj osnovne šole in neka učenka; predsednik kat. prosvetnega društva; prednik mladeniške in članica dekliške Marijine družbe. Vsi govori so bili jako duhoviti in skoro vsi podani v Slomškovem duhu; znak, kako cenijo in častijo Novocerkovčani Slomeška kot svojega nekdanjega kaplana. Prezvišeni se je vsakemu posebej lepo zahvalil in bodril vsakega v njegovem poklicu k vstrajnemu krščanskemu delu. Nato so se podali župljani s škofom in č. duhovščino v sredini, v lepo od zunaj povsem prenovljeno, od znotraj pa krasno ozaljšano cerkev, kjer so se začeli birmski obredi. Zvečer je zapel dobro izvežban pevski zbor knezoškofu pod oknico. — Drugi dan je blagoslovil prevz. knezoškof nagrobni spomenik dr. Lavoslava Gregoreca, nato pa še spominske plošče 64 v svetovni vojni padlim žrtvam. Pevski zbor je zapel žalostinko »Mir vam bodile« Nato je sledila sv. birma. Ob priliki predzadnje sv. birme je blagoslovil presviti tri nove zvonove, toda še brez največjega, letos je blagoslovil spominske plošče in grobni spomenik ter našel tukaj lepo prenovljeno cerkev.

Sv. Neža na Brdinih pri Guštanju Dne 29. julija t. l. je bil pri naši sicer v dolini skriti, a lepi in mnogo obiskovani cerkvi blagoslovljen tretji zvon. Med vojno so zasegli vse tri, da smo nekaj časa bili brez vsakega zvona. A radodarnost cerkvenih ključarjev in dobrih src iz domače selske fare kakor tudi iz sosednih župnij: guštanske, šentjanske, starotrške in koteljske, je nam v kratkem času oskrbela tri nove zvonove v glasovih G, H, D. Uglasitev se je Kranjski industrijski družbi na Jesenicah krasno posrečila in ji moramo izreči posebno priznanje in zahvalo. Tako so se naši zvonovi vredno pridružili sosedom guštanskim, ki izmed jeklenih tu v okolici pojo pač najlepše. V zvonik je spravil zvon brez vsake nezdode g. Fr. Kavc, tesarski mojster v Guštanju, ki mu bodi za to izrečena prav iskrena zahvala, kakor vsem drugim dobrotnikom. Bog povrni!

Sele pri Slovenjgradcu. V nedeljo, dne 29. julija, je proti večeru zadivjala čez naše hribe strašna nevihta z debelo točo. Sadno drevje leži vse križem. Tudi v gozdovih so izruvana stara in mogočna drevesa, polomljenih je neštevilno. Da je škoda na poljih velika, je naravno. Ljudje so se veselili, da ho po slabih prejšnjih letih vsaj letos boljše leto, a kratke pol ure je uničilo vse lepe

Vsi poskusi pokončavanja so bili zastonj, več ko so jih uničili, tem bolj so se razmnožile, pretlata je že nevarnost lakote.

V tem pa pride nekega dne Koloman Šef, se postavi sredi vasi ter skliče vaščane in jim govori s silno resnim naglasom:

»Bog nas opominja, da spolnimo njegove želje, on hoče imeti tu cerkev božjega groba, katerega prenesejo angelci sem, kakor sem to že večkrat omenil; če ne, pa pridejo velike nesreče in bo konec sveta. Glejte, ali nimam prav? Ali ste že videli kdaj take živali hoditi po zemlji in uničevati poljske pridelke, ali ni to božji migljaj, da se zaobljubimo, pozidati kapelico v čast božjega groba.«

Vaščani so bili kakor prevzeti od teh besed; kakor bi jih nekaj navdahnilo, so zaklicali vsi:

»Koloman, ti imaš prav, Bog nas kaznuje, ker ne spoštujemo njegovega povelja, povej, Koloman, kaj naj storimo, na vse smo pripravljeni.«

In resni, stari možje kot prvi veljaki so stopili k Šefu, naj jim vse pove, kar želi. In ta je spoznal važnost trenutka ter ga porabil v to, da so mu vsi obljubili, pripraviti potrebni les za zgradbo kapelice.

Le eden ni verjel, bil je to stari Rotman, mož

že nad 80 let. Bil je globoko veren, zato pa te novotarije ni trpel in tudi ni nič dal na to, kar je pravil Koloman Šef.

Pa so slučaji, ki ravno vsled svoje posebnosti potrdijo pri večini ljudstva vero v to, kar drugi pripoveduje, med tem ko oni, ki se bojuje za resnico, trpi.

Nekaj dni potem, ko so sklenili prebivalci vasi Radehova trdno, da pripomorejo k stavbi kapelice, je prišla ponoči sem od Pohorja strašna nevihta s silno ploho. Lilo je celo noč in celi dan, da ste Velka in Bobovnica zapustili svojo strugo in se razlili po polju ter poplavalili vse; bilo je sicer nekaj škode, a glej čudo, tudi belih miši ni bilo več, vse je vzela voda, le na malem hribčku, kjer je imel stari Rotman svoje njive, so še ostale. In prišli so možje iz Radehove, a še bolj njih radovedne ženske. Vsi so gledali in sklepalii roke, češ, Bog je napravil čudež, Koloman Šef ima prav, Rotman je že kaznovan na tem svetu, ker se je spakoval in norčeval.

To je bilo za Kolomana Šefa kakor voda na mlin.

»Vidite, dragi vaščani,« je pravil Šef ves navdušen, »Bog je storil čudež, sedaj pa takoj na delo, da pokažemo voljo, obljubo tudi spolniti.«

Konserviranje sadja

ni umetnost, če znaš! Zato si kupi to knjigo v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Knjiga stane Din 15.-

npe in navdalo ljudi z bridkimi skrbmi za bodočnost. Da nam je odkrivalo strehe, polomilo in zdrobilo okna, je pri takem strašnem neurju tako naravno!

Pevski zbori! Ali že imate Pevčevo pesmarico? V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta, jih dobite. Vsak snopič po Din 10.—

Klemenčič:

Narodne šege in prazniki v Prlekiji.

Držimo se najprej koledarja.

Novo leto, Tri kralje in Svečnico oznanjajo koledniki.

Sv. Pavel, dne 25. januarja: Otroci zgodaj vstanejo, tresejo sadno drevo, da bolje rodi, krikajo ter se prekopicavajo. Iz gozda prinesejo več brinjevih grmov, katere na domu smodijo in razširjajo tako prijeten vonj.

Na Blažovo, dne 3. februarja, se ljudje čučkajo, ovijajo s pleteno blagoslovljeno svečo, ki na koncu gori, da jih kača ne piči.

Pust se slavi, kakor po drugih krajih, s pustnimi orači. Štiri enako oblečeni dečki z dolgimi belimi srjčami vrh topleje obleke, vlečejo plug, eden pluži, eden goni in poka z bičem. Kurent ali fašenk ima obrnjen kožuh, na glavi volovske rogove, na obrazu krinko, na zadnjici pa kravji zvonec. Nosač nosi v košu nabrana darila. — Pripeti se tudi, da orače tu in tam napodijo. Najtežje uideta seveda nosač s kiobasami in jajci v košu in kurent s svojim zvoncec, ker se ga tudi v gozdu sliši kod beži, a zvonca si ne more hitro sneti. — Tudi zbijanje svinjskega piskra na kolu z zavezanimi očmi je v navadi na pust. — Odrastli fantje in dekleta plešejo popoldan in v noč do polnoči za debelo repo. — Gospodinje dajo jesti kuram v obroč.

Cvetna nedelja: Veliki presmeci

pomenijo pogum. Radi tega odrastli fantje ne vidijo radi pri mlajših velikih presmecov. Kaj radi jim prerazavajo presmece, da razpadejo v šibe. — Šibe blagoslovljenih presmecev se porazdele po stanovanjskih prostorih in po hlevih. Po ena šiba se vtakne za tram, vrže na streho, vtakne pri svinjaku, kravjem, konjskem hlevu. Popoldne se celo zanesejo šibe k že izvršenim setvam. K še neizvršenim setvam po Cvetni nedelji vzame gospodinja po eno šibo, ko gre sejat, ter jo vtakne v zemljo na ogon.

Na veliko soboto zvečer in nedeljo zjutraj kurijo vuzemice. Dekleta nesejo k maši v žepu fajgljevo seme. Lase si močno skuštrajo in jih spustijo daleč spod rute na čelo, da so fajglčki dvojni, košati. — Po maši posejejo seme na že prej v to svrhu pripravljene grede. Od blagoslova se da vsem domačim živalim, še čebelam pokusiti, le mački ne, ker blagoslov otepa. Kostji se shranijo na podstrešje ter se kuri z njimi ob nevihti, jajčne lupine se potrosijo okrog hiše v odvrčanje kač.

Jurjevo praznujejo edino le še pastirji. Pastirice spletejo na paši vence ter jih ovijejo kravam okrog rogov. Pastirji pokajo z biči ter odganjajo čarovnice.

Na Florijanovo morajo moški zakuriti, da pri hiši ne zgore. — Običajna jed na ta dan je cvrtje. Ponoči na Florijanovo gredo tudi fantje kuriti od hiše do hiše. Kmetice jim dajo jajca, katera si prihodnjo nedeljo sprazijo.

Pankracij, Servacij, Bonifacij, dne 12., 13. in 14. maja, slovijo kot ledeni možje.

Na binškošno nedeljo ženejo zgođaj na pašo. — Kdor dolgo spi, je »finkošna luknja«.

Medard, Primož in Felicijan, dne 8. in 9. junija, so vremenski preroki. Vidovega dne 28. junija mora biti vsakdo črešenj sit.

Sv. Terezija dne 15. oktobra vabi v argatev.

Na god vseh svetnikov, dne 1. novembra, dobijo otroci štručke. Na večer se pusti na pogrneni mlzi nekaj vina, katerega pridejo ponoči pit verne duše.

Sv. Martin dne 11. novembra krsti mož v vino. V potoke naj bi se šlo z rešiti mošta lovit.

Sv. Barbara dne 4. decembra je otroški praznik. Otroci gredo od sosedo do sosedo. Prišedši v hišo, pozdravijo: »Bog vam daj dobro jutro in sv. Barbara!« Nato gredo v gosjem redu okrog mize in govorijo: »Bog vam daj dosta picik, dosta recik, dosta gosk, dosta puranov, dosta svinj, dosta krav, dosta konj, dosta kruha, malo dece!« — Hudomušni otroci pa žele malo kruha, dosta dece, vrhtega plantavo kobilo in daleč k mlini. — Med ceremonijo se vržejo otroci pod klop okrog peči. Kmetice jih navadno obdarijo s svežim kakor tudi suhim sadjem in orehi.

Sv. Miklavž dne 6. decembra se slavi kakor drugod po Sloveniji.

Sv. Lucija dne 13. decembra je tudi otroški praznik. Preoblečeni odrastli jih strašijo z na krožniki izkopanimi očmi, katere so dobili pri mesarju, ali jih imajo od zaklane domače perutnine. Otroci morajo moliti in obljubiti, da bodo pridni. Nato se jih istotako obdaruje.

Na sveto noč je luč, dokler se ne vrnejo ljudje od polnočnic. Fantje, ki imajo opravljati konje, si nasipljejo v žep pšenice. Ko se vrnejo od polnočnic, dajo jo zobati konjem.

Največji otroški praznik pa je izvestno pametiva dne 28. decembra. Otroci se oborožijo z dolgimi šibami, fantje tu in tam tudi s kordabači, ki so si jih iz vrbe sami spletli. Dečki obesijo čez rame kanjer (torbo), a deklice vzamejo cekar za darila. Prišedši k hiši pozdravijo: »Dober dan vam Bog daj in sv. pametiva!« Nato se prične znana ceremonija. Domači jih obdarijo. Otroci se pa zahvalijo: »Bog vam daj tako repo, kot je moja glava in tak lan, kot je moja šiba.«

»In začela se je stavba kapelice. Eden je dal nekaj dreves, drugi so tesali, tretji so vozili stavbeni les na lice mesta in sicer na mali hribček tik pred trgov Sv. Lenarta, kjer je stal, kakor so pravili ljudje, nekdanji grad. Hitro so napravili luknje za sohe, krepko so prijeli vsi, kmalu so bili postavljeni stebri, v naglici so bile obite stene z deskami. Napravili so tudi streho, katero so pokrili z listjem in mahom, češ, drugo leto se napravi že lepša streha.

V kratkem je stala na griču mala kapelica. Njena notranjost je bila še priprosta. Stene so bile gole, le nasproti vhodu je bil pribit velik križ, na katerem je visel kip Križanega. Ob vsaki strani sta stali dve sveči, kakor tudi spodaj pri nogah.

A Koloman Šef ni miroval, šlo mu je za to, da dobi čimpreje sredstva za pozidanje večje cerkve, ki bi bila veličastno svetišče za božji grob, ki bi naj našel tukaj svoje mesto. Obhodil je še enkrat vse kraje ter prosil za darove. Obrnil se je tudi do oskrbnika v Hrastovcu Mihaela Trenak.

Šefu je bilo znano, da je bil Trenak oskrbnik že pri očetu sedanjega graščaka, ki je bil naklonjen protestantizmu in imel celo nekaj časa

predikanta v hrastovškem gradu, ki pa je moral zapustiti ta kraj, ker tega ni trpela graščakinja Margareta.

Oskrbnik Trenak, ki se je napram graščakinja delal vnetega katoličana, je v svojem srcu bil naklonjen krivi veri. Slišal je tudi o skakačih in njih stremljenju in bil vsled tega radoveden, zvedeti kaj natančnejšega o cilju, ki ga zasleduje ta družba.

Zato se je prav razveselil, ko je prišel neki večer k njemu Koloman Šef.

Poznal ga je kot svojega podložnika, ko je prišel v grad na delo; ugajala sta mu njegova resnost in nastop, bilo je videti, da je nekaj posebnega in ima na sebi neko privlačno moč.

»Kaj pa je Koloman,« nagovori ga Trenak nenavadno prijazno, »kaj te privede še v pozni uri sem, ali je kaj tako nujnega?«

»Spoštovani gospod oskrbnik,« pravi Šef ponižno in se globoko prikloni, »vzeli ste mi besedo iz ust, kako ste mi olajšali pot, ko ste tako milostni.«

»Kaj pa takega, Šef,« praša Trenak, kateremu so te besede očividno ugajale, ter mu celo veli, da sede na klop pri dverih.

Dalje bo sledilo.

za veselite in prireditve naročite
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Plakate